

Kedves testvéreim!

Amikor Jeremiás az Úr parancsára kiment a jeruzsálemi templom elé, akkor látta a sok embert sugárzó arccal kimenni a templomból, akik közben azt mondogatták, hogy „megszabadultunk”. Isten arra kérte Jeremiást, hogy ezt ne hagyja annyiban, és mondja meg prófétai ígehirdetésben ezeknek az embereknek, hogy ez így nagyon nincs rendben. Ha valóban szabadok akarnak lenni a bűneiktől, akkor jobbítsák meg útjaikat, és ne tulajdonítsanak mágikus erőt a szent templomnak, mintha a bűntől való szabadításhoz a szent hely elég erővel bírna. Mutassák meg a helyes életút járásában a szabadulásukat! Mindenféle önzést kizárva a felebarátot szeressék, ahogyan csak tudják.

Jeremiás ezek után az igék után azzal folytatta beszédét, hogy úgyis tudom: a vallásos szavak, a liturgikus szövegek, a kegyes beszédek úgyis becsapnak titeket, és olyan biztonságérzetet adnak, mint a rablóbarlang a rablóknak, akik oda gyűjtik a rablott dolgokat, és ott angyali nyugalommal osztozkodnak azokon. Isten nem vak és nem süket, látja a hazug dolgaitokat, és ezért az ilyen „megszabadultunk” szöveg hallatán egyáltalán nem érzékenyül el a hívek lelki életén, hanem csak dühös lesz, hogy a ház, amit az ő nevére neveztek el, tehát az Isten háza olyan lelki szörnyűségek háza lesz, mint egy rablóbarlang. Kedves testvéreim! Hogy ez az ige mennyire fontos, mutatja az, hogy fél évezreddel később Jézus a jeruzsálemi templomban ezt kiáltozta a tömegnek: ez a ház az imádság háza kellene, hogy legyen, de ti rablók barlangjává tettétek!

Ugorjunk az időben megint, és 2000 évvel később a múlt heti kékkeresztes alkalomra térjünk rá, ahol ez az ige volt a beszélgetésünk tárgya. Talán tudjátok mind, hogy a kékkereszt csoport nem más, mint szenvedélybetegek csoportja, elsősorban alkoholistáké, akik Jézus Krisztus szabadító ereje által megtértek és azóta nem alkoholizálnak, sőt igyekeznek szép életet élni. A mai alkalmon engedjétek meg, hogy az ő gondolataikat ismertessem! Nagyon tanulságosak. Ezek a gondolatok részben az ige megértéséből származnak, részint személyes tapasztalatokból. Az alkalmon 3 kérdést tettem fel, és ezekre válaszoltak. Ha majd valamennyi hozzászóláson végig mentünk, utána még szeretnék zárógondolatot mondani.

Miért mennek az emberek templomba?

1. Mert jó ott kikapcsolódni.
2. Mert jó ott mást hallani és hallgatni, mint egyébként a világban.
3. Mert hit útján ott lehet lelki megnyugvást találni.
4. Mert ott lehet bekapcsolódni az „isten-i áramlatba, áramkörbe”.
5. Mert ott olyan jó sírni, elérékenyülni.
6. A közösség összetartó ereje miatt.
7. Hogy végre eltereljék a figyelmüket a mindennapokról.
8. Mert jó ott úgymond „nem normálisnak” lenni.
9. A bűntől szabadulni mennek. (bár ott nem igazán lehet, mert nem a való életben van az ember)
10. A többi tag figyelésének érdekessége miatt.

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2024. április 07-én.

11. A templomi időtöltés letudása után egy jót ráinni. (a kocsmá szinte mindig ott van a templom mellett) (a szomszédos léleknek jól esik a lelki fröccs, a szomszédos testnek meg az alkohol tartalmú, feszültségcsillapító hatású fröccs)

12. Az épület harmóniája miatt.

13. Jó igehirdetést hallani, aminél nem csak a jó igemagyarázat, hanem a megnyugtató hang, vagy jó előadás is ugyanolyan fontos lehet.

14. Imádkozni. (bár ez üres templomban egyedül hangulatosabb)

15. Hálát adni, mert otthon nem lehet olyan jól Istennek hálát adni.

16. A kegyesség láttatása végett. (árulkodó pl. az olyan fogalmazás, hogy „abba kell hagynom az otthoni munkát, mert sietek a templomba”)

17. Istennel találkozni.

Miért mondják az emberek a templomból kijövet, hogy „megszabadultunk”?

1. Mert valamilyen lelki tehertől való megkönnyebbülést éreznek.

2. A saját lelkük becsapása végett. (a lelki felszabadulás még nem azonos a gondoktól való megszabadulással)

3. Az egyházi ének, igehirdetés, liturgia, épület, jó gyülekezeti közösség szent hangulata szabadulás élményt ad, a lélek szorongása oldódik.

4. 1 óra alatt le lehet tudni egy egész hét, vagy akár annál sokkal több idő bűneit, és ez nagyon jó érzés.

5. Képmutatás okán mondják ezt sokan, mert

a, Ezt akarják hallani mások.

b, Itt komoly arcot vágnak a többiek, ha valaki ezt mondja, és nem nevetik ki, vagy nem kételkednek.

c, Jó érzés ezt elmondani az embernek maga felé és mások felé.

d, Mielőtt még visszaesne a bűnben az ember, előtte önmagát szuggerálva ezt hajtogatja, hogy hátha maga is elhiszi, és ez megvédi az újbóli bűnbeeséstől.

6. Az öröm átélése okán. (ráadásul ez lehet közös élmény is)

7. Aki ezt mondja magáról, az azt gondolja: nem lehetek rossz ember! (Valójában éppen ezzel azt is megvallja, hogy rossz volt. De azt vajon tényleg megvallotta már Istennek és az érintett embereknek, vagy így maszatolja el?)

Mit javasol az igazi szabaduláshoz Jeremiáson keresztül az Isten?

1. A hétköznapiakban is működjön a szabadulás! (Az istentisztelet második fele vasárnap 11 órakor kezdődik!)

2. A sebezhetőség, a bűn konkrét megvallása, az őszinteség elengedhetetlen.

3. A megtérésnél az új életútnak a teljes erővel, teljes odaadással való járása.

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

4. A szent hely és a szent emberi akarás együtt szükséges, ha csak az egyik van meg, az kevés.

5. Csak aki változni akar, változni kész, az szabadulhat.

6. Tenni kell a jót, és segíteni a felebarátot!

7. Bizonyosságot tenni szóban és tettben. (Vigyázni kell arra, hogy a túl sok teológia csak bonyolulttá és kevésbé megragadóvá teszi azt a csodát, hogy Isten segítségével az ember valóban megszabadulhat a bűneitől.)

8. Az első konkrét lépéseknek, amik a megszabadulás útján vannak, nagy jelentőségük van. Ezeket tanulni kell és jól alkalmazni.

Kedves testvéreim! Végül annyit szeretnék ezekhez a gondolatokhoz hozzátenni, hogy az emberi faj az idő múlásával nem képes vallásilag fejlődni. Az ősember, vagy az ókori ember ugyanúgy lehetett a hite, a vallása által emberségesebb ember, vagy éppen gonoszabb ember, mint a mai ember. A vallási szent helyekre járás minden időkben azt kínálja fel, hogy az ember ott megszabadulhat a bűneiből, de a hozzá való utat csak kevesen járják. Attól, hogy mi keresztyének vagyunk, meg attól, hogy már túl vagyunk őskoron, ókoron, középkoron és újkoron, attól még ugyanúgy könnyen torzulhat a hitünk úgy, hogy az igazi szabadulás helyett csak lelki romlás elősegítésének háza lesz a templom és az istentisztelet. Isten ígéje és Jeremiás ma is kérdez minket: miért jöttünk ide? Tényleg megszabadulni? Még az is jobb, ha bevalljuk, hogy nem is azért, mint, ha azt hisszük, de közben csak becsapjuk magunkat.

Miért jöttünk a templomba? S ha valóban lelki felszabadultsággal lépünk ki a templomból, akkor miért mondjuk, hogy megszabadultunk? S végül engedjük-e Istent, hogy tanítson a helyes istentisztelet és a helyes lelki szabadulás útján vezetni?

Csendes percben válaszoljunk erre a három nehéz kérdésre! Aztán majd 11-től folytassuk az igaz istentiszteletünket tovább! Ámen.